

UNA EXPERIÈNCIA

QUE DEMANA MÉS I MILLOR

editorial

Aquest estiu hem pogut comprovar en primera persona que hi ha molt a fer encara, però també molt a compartir i molt per aprendre!

Aquest estiu hem pogut dur a terme el camp de treball previst per donar una empena al projecte "MaS" (Madombidzha School) i viure una experiència de "Tercer Món": des de finals de juny fins a finals d'agost han estat a Makhado (antiga Louis Trichardt, nord de Sudàfrica) 14 cooperants voluntaris membres de "Clam per la Dignitat" (CxD).

Per la majoria d'ells ha estat la primera vegada que han fet una experiència d'aquest tipus. S'han dedicat moltes hores a la preparació, s'han compartit dubtes, incerteses, emocions, treball, descans, oci, gresca entre ells i la gent de les comunitats, alhora que també s'ha fet una bona despesa econòmica (CxD només ha pagat l'assegurança dels cooperants). Amb tot no hi ha dubte: ha valgut la pena.

Del que s'ha viscut destaquem per una banda els contrastos que encara existeixen entre la zona on viuen els negres (locations) i els blancs. Ara fa deu anys que oficialment es va revocar l'apartheid, tot i que continua encara al cap de molts negres doncs 50 anys d'opressió tenen conseqüències molt profundes; molts d'ells no s'acaben de creure encara el que són capaços de fer. Un exemple: entre Madombidzha i Makhado hi ha uns 13 km, entre el camp de futbol de Madombidzha i el camp futbol de Makhado hi ha molta més distància. També en negatiu destaquem l'alt nivell d'atur que pateix Sudàfrica, el greu tema de la sida -molta gent, especialment gent jove, mor per aquesta causa com hem pogut comprovar- i el perill de les sectes i de la pluralitat d'esglésies, que sovint crea més confusió que altra cosa.

Per altra banda podem destacar en positiu l'alegria vital que tenen -els negres especialment- i que es transmet a totes hores, però d'una manera especial a les Misses o celebracions religioses, pregunten cantant i ballant, movent tot el cos. L'acollida que dispensen també es digna d'elogi, així com la seva generositat i el seu compartir. Són moltes les anècdotes i vivències que es podrien relatar, destaquem però dues:

- La comunitat de Madombidzha -que no té molt poder adquisitiu- va fer una col·lecta entre els seus membres per donar-los als nostres cooperants pel seu viatge de tornada, com a provisions del viatge, seguint així una antiga tradició. El gest ens va commoure; els diners els vam deixar allà com a donatiu per a l'església que volen construir.
- Un treballador negre que va estar tots els dies amb la construcció de l'escola, a l'hora d'acomiar-nos i gairebé amb llàgrimes als ulls ens deia: "vosaltres sou gent com nosaltres" i també "gràcies, ens heu tractat com a sers humans".

Pels que han anat aquest estiu a Sudàfrica i pels molts que ens han donat suport i recolzament des de casa nostra, ha estat se'ns dubte una experiència molt enriquidora, però una experiència que demana i ens demana més i millor. Si realment volem lluitar per la dignitat de tot el ser humà i de tot ser humà, aquest estiu hem pogut comprovar en primera persona que hi ha molt a fer encara, però també molt a compartir i molt per aprendre!

El repte comença ara, quan ja ens trobem de nou a casa: com fer que aquest estiu fred (a Sudàfrica a l'agost és hivern) no sigui només un record inolvidable, sinó una realitat viva en les nostres vides. En aquest curs que ara comencem la qüestió està sobre la taula. T'apuntes?

El Consell

BREU HISTÒRIA DE LA REPÚBLICA DE SUD-ÀFRICA (2/2)

pensaments

A les eleccions de 1948 el Partit Nacional, d'ultradreta i dominat pels "afrikaners" va accedir al poder i no va permetre que la repressió dels blancs disminuís fins el 1994.

La primera guerra "anglo-bóer" va acabar amb victòria dels "bóers" i la creació de la "Zuid-Afrikaansche Republiek". Els britànics es van retirar fins que poc després es va descobrir un nou jaciment d'or a Johannesburg, la qual cosa va provocar la segona guerra "anglo-bóer". El 1902 els "bóers" havien esgotat els seus recursos convencionals i van passar a realitzar accions de guerrilla, que van obtenir una molt dura resposta per part dels britànics, en moltes ocasions desproporcionada. Si es boicotejava una via del ferrocarril, destruïen la granja més propera, si algú disparava des d'una granja, cremaven la casa, destruïen la collita i mataben el bestiar. Les dones i els nens de les granges eren empresonats i enviats a camps de concentració –un invent britànic– on van morir 26.000 persones per malalties i abandonament. Finalment els "bóers" es van veure obligats a signar la pau.

Poc després es va crear la Unió Sud-africana i es va aprovar un gran nombre de lleis racistes que van restringir els drets dels negres i van establir els fonaments de l'"apartheid".

El 1914 els "bóers", contraris a la participació a la I Guerra Mundial, van intentar una nova rebel·lió per aquest motiu. A les eleccions de 1948 el Partit Nacional, d'ultradreta i dominat pels "afrikaners" va accedir al poder i no va permetre que la repressió dels blancs disminuís fins el 1994. Cada persona era classificada en funció de la seva raça, la qual determinava on havia de viure, treballar, resar o estudiar. Els negres foren dividits en 10 grups tribals desnonats i confinats a zones rurals subdesenvolupades anomenades els "homelands". La idea era mantenir-los en aquells territoris que segons la propaganda anaven a

transformar-se en estats autosuficients i autogovernats. Aquestes terres no tenien cap mena de infraestructures i indústria i eren incapaces de produir aliments per tota la població, el que va provocar que nombroses famílies tornessin a les ciutats on s'instal·laren en campaments miserables. Durant aquest temps hi van haver intents frustrats d'unir els dirigents dels "homelands". La resistència negra es va dur a terme en forma de vagues, actes de desobediència civil i marxes de protesta recolzades per la opinió pública internacional a principis dels anys seixanta, quan 69 manifestants varen morir en els disturbis de Sharpeville i els líders del Congrés Nacional Africà, entre ells Nelson Mandela, van ser empresonats.

El 1961 Sud-àfrica va abandonar la Commonwealth i es va aïllar del món. Durant els anys setanta, quan les potències europees comencen a retirar les colònies, Sud-àfrica va ser objecte d'atacs per part d'alguns d'aquests nous estats governats per negres i influenciats en molts casos pel socialisme, com Moçambic, Lesotho, Angola o Namíbia. No va ser fins el 1990, coincidint amb la caiguda del comunisme i de la Unió Soviètica, que es va establir la pau.

No obstant la situació no estava ni molt menys resolta. Les protestes de la comunitat negra van ser fortament reprimides obligant les Nacions Unides a imposar sancions polítiques i econòmiques, fins que poc a poc i amb molt sofriment pel mig, es van anar revocant les lleis segregacionistes, els presos polítics alliberats i finalment el 1994 amb les primeres eleccions lliures Nelson Mandela i la ANC van assumir el poder aprovant la primera constitució el 1996, que posava en un mateix nivell a blancs i negres.

Són moltes les ferides del passat. No obstant actualment Sud-àfrica és un país amb un ambient molt optimista i amb un sincer desig de crear una nació exempta de racismes.

Josep F. Vandellós Alamilla

CONSTRUIR UNA ESGLÉSIA: EL NOSTRE SOMNI

experiències

Ens agradaria tenir una església amb capacitat per a unes 600 persones.

La comunitat de Madombidzha es troba en la diòcesi de Tzaneen i està encapçalada pel P. André Stephan i el P. John Selemela.

La comunitat té inscrites unes 300 persones. Entre aquestes persones hi ha persones que estan batejades. La comunitat creix dràsticament, tremendament i anualment són batejades aproximadament unes 30 persones (entre joves, adults i nens). La majoria de la població de la comunitat és jove pel que es preveu que creixi en un futur pròxim.

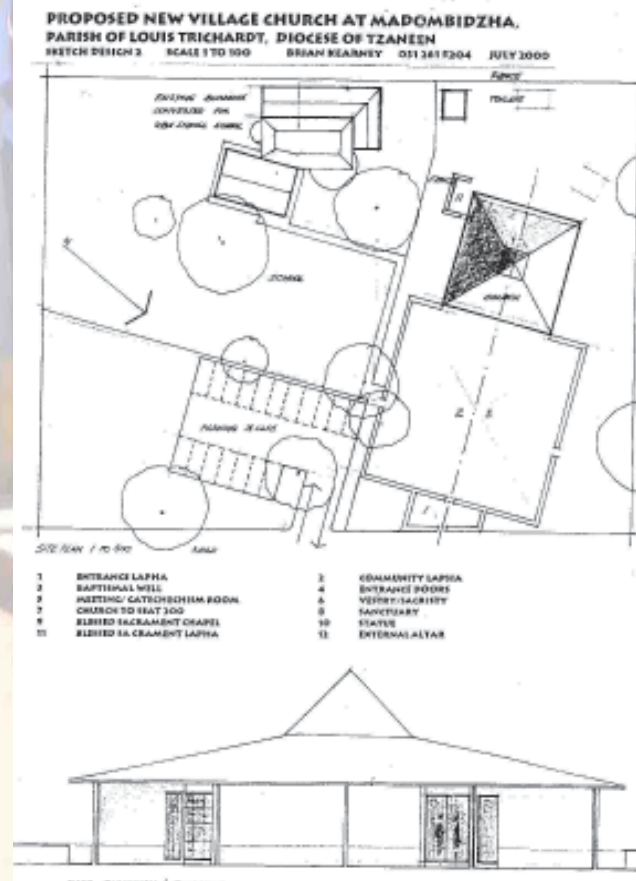
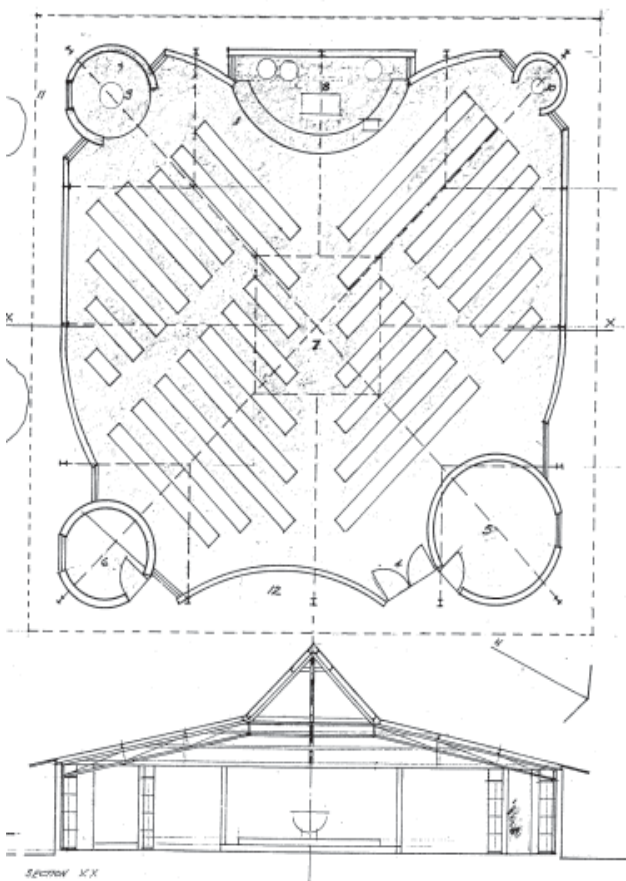
La nostra comunitat serveix com centre pertanyent a la nostra Parròquia (Nostra Senyora de la Pau) i les activitats a nivell parroquial succeeixen generalment en la nostra església, per exemple, el campament dels joves, el servei

ordinari de la Missa, com la Missa de Nadal, la del Divendres Sant o la dels diumenges, etc. Actualment l'escola de nens discapacitats està en el terreny de l'església. La nostra comunitat és activa dintre de la nostra Parròquia, alguns dels nostres membres són membres del Consell Pastoral Parroquial, del Consell de Finances de la Parròquia, del Consell Diocesà etc.

A la llum del que hem esmentat a dalt ens agradaria tenir una església amb capacitat per a unes 600 persones. Els adjuntem un primer pla de la nostra proposta.

La comunitat ja ha reunit uns 10.000 totxos i nosaltres tenim ja en mà uns 34.000 Rands (aproximadament 4.500 Euros). Ara cada família està disposada per a contribuir amb 2.000 Rands (aproximadament 370 Euros) cadascuna.

Comunitat parroquial de Madombidzha

comunicacions

- Aquest estiu durant la realització del Camp de Treball s'han lliurat 30.000 Euros a la contrapart. Juntament amb els 10.000 Euros que es lliuraran a finals d'octubre, s'hauran finalitzat dos edificis de l'escola: el menjador i un aulari. Els fonaments dels altres quatre edificis de l'escola ja estan fets i només falta trobar els diners per acabar la construcció dels edificis.
- Els nostres amics Diego Carrillo i Maria Nadeu es van casar el passat dissabte 4 de setembre al Monestir de les Avellanets (Lleida): moltes felicitats!
- El P. Francisco Juan, sj, va presidir el casament dels nostres amics Cristina Feliu i Edu Lora-Tamayo el passat dissabte 18 de setembre a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià (Barcelona): moltes felicitats! La Cristina va formar part de la primera expedició de Jasmón al 1995 a Mumbai (Índia), on el P. Francisco Juan ens acollí i on encara viu.
- La nostra amiga i membre del Consell Laura Garcia-Faria ha passat tot el mes de setembre a Calcuta (Índia) col·laborant amb la tasca humanitària de les Germanes de la Caritat (congregació fundada per la Beata Teresa de Calcuta).
- El Ralf Kammerer, amic i membre de CfD-Alemanya, ha creat i instal·lat a la pàgina web de cxd i cfd el "Fòrum". Ve a ser com un xat estable, és a dir, un lloc on podem compartir i bescanviar les nostres idees, evitant així molts correus electrònics generals. Segons els temes, hom s'adreça a un o a un altre fòrum. Per poder participar al fòrum hom s'ha d'inscriure. Es pot escollir l'idioma de navegació.

agenda

- Trobada revisió projecte MaS: dijous 7 d'octubre al Sagrat Cor de Sarrià a les 20:30 h. Són convocats els membres del CdT i els del Consell. Si algú té especial interès en assistir que ho comuniqui a l'Aleix Layola (aleix.layola@clamdignitat.org).
- 1a ASSEMBLEA GENERAL de CxD: dijous 28 d'octubre a les 20:30 h al Sagrat Cor de Sarrià. Tots els amics i membres de CxD hi sou convidats! L'assistència a aquesta Assemblea és molt important, fes córrer la veu!
- Trobada de Consell: diumenge 28 de novembre a Sant Just a les 18:00 h.

Edita *Clam per la Dignitat*

Dipòsit legal: B-21.860-2004

C/ Major 49

08960 Sant Just Desvern

Barcelona

Tel. i fax: (+34) 932 172 112

Registre Assoc. Generalitat:

Núm. 27.209, sec. 1a de Barcelona

NIF: G-63.112.189

C/c: 3025-0004-33-1433212631

Clam per la Dignitat

clamdignitat@clamdignitat.org

www.clamdignitat.org

Alemanya

Michael Schliep

Biesingerstr. 31, 72070 Tübingen

Tel.: (+49)7071/942403

South Africa

Fr. Andre Stephan MSC

Catholic Church, P.O. BOX 127

0920 Makhado (Limpopo)

Tel. i fax: (+27) 0155160566